

angaar, saa er den naturligtvis fuldstændig korrekt: "Forflag til Lov om Forandring i Loven om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner." Men i Realiteten er det, jeg vil ikke sige Forebyggelse af et Ulykkestilfælde, der er ramt Statskassen, men i alt Fald en mindre lykkelig Begivenhed for Statskassen, idet den har tabt Processen. Naar vi altsaa afhjælpe dette ved en Lov og samtidig kunde faa Bestemmelser om Kontrol med Kedelpassere, vilde Lovens Titel ikke blot blive formelt men ogsaa reelt passende, rigtig og god, thi saa vilde det blive et Tillæg til Loven om Forebyggelse af Ulykkestilfælde med Maskiner. Jeg skal endnu anføre nogle Momenter, som i høj Grad kunde tale for en saadan Reform. Der er nu for det første den Form, under hvilken Tilfynet med Dampkedler nu finder Sted. Der er fra meget kompetent Side fremfat Udtalelser om, at dette Eftersyn er aldeles ufyldstgørende. Jeg har her en Erklæring fra Oberingeniør Marshall ved det danske Gæstompagni, hvori han udtaler, "at den gængse Maade at prøve Dampkedler er meget ufyldstgørende og bestaar kun i, at Kedler i fuld Tilstand underkastes et Tryk, som er langt højere end det Tryk, under hvilket Kedlen skal arbejde, og som er til mere Stade end Gavn." Det sidste skal jeg lade staa ved sit Værd. Jeg skal ikke læse videre op af hans Slutningserklæring, som gaar ud paa, at der baade ved Bygninger og ved Benyttelsen af Materiellet burde finde en Kontrol Sted. Hvis det nu er saaledes, at selve Eftersynet, selve Trykprøven og det udbvendige Eftersyn er saa ufyldstgørende, som det paastaas fra saa mange Sider — der findes jo snart en hel Litteratur derom herhjemme, jeg skal henvise til teknisk Selskabs Tidsskrift, hvor der er en Række Artikler derom — saa er der jo saa meget mere Nødvendighed for, hvis man altsaa ikke vil forandre Prøvens Natur, at da de Folk, som have med Pasningen at gøre, have noget Kendskab til det ansvarfulde Hver, de paatage sig. Naar vi se hen til Udlandet, har jeg allerede i Fjor ved samme Lejlighed anført Bestemmelserne i den norske Lovgivning, som sigte til, at kun Personer, som ere dertil kvalificerede, blive antagne som Kedelpassere. Dernæst har jeg i Udvalget forelagt den østrigske Lov desangaaende, og det Afsnit, som angaar dette Spørgsmaal, er blevet overjagt og foreligger altsaa nu i Tingets Akter. Det er ganske overordentlig vidtgaende Bestemmelser, langt videregaaende end vi, der ønske denne Reform, i vore drifstigste Drømme kunde tænke

os, at den vilde komme til at gaa herhjemme. Endelig vil jeg dog ikke i denne Sammenhæng undlade at henlede Opmærksomheden paa, at vi for nærværende Tid leve i en Luftning, hvor Duelighedsprøverne saa at sige synes at skulle blive obligatoriske for alle og enhver her i Landet, hvad som helst de endog ville indlade sig paa. Paa Tingets Bord ligger der et Forflag, efter hvilket blandt andet Folk, der mod Betaling bårere andre, skulle underkaste sig Duelighedsprøve for at faa Lov til at udøve dette Haandværk. Vi saa muligvis en saadan Lov, som forlanger, at de, der ville udøve, om jeg saa maa sige, de mest ligegyldige Haandværk, skulle have givet Prøve paa Duelighed deri, forinden de faa Lov til at udøve det, og paa samme Tid skulle Personer kunne passere Dampkedler paa flere Hundrede Hestes Kraft, der ere i Stand til at slaa flere Hundreder af Mennesker ihjel paa en Gang, uden at det af dem fordræs, at de skulle være i Besiddelse af noget Kendskab til det Arbejde, de paatage sig. Der vil derved komme en mærkelig Uoverensstemmelse til Stede. Stønt jeg ganske vist indrømmer, at der er Forskel paa de to Ting, vil det for den almindelige Bevidsthed staa saaledes, at en Barber i Danmark ikke kan udøve sin Gerning uden at have aflagt Duelighedsprøve, men en Fyrbøder skal meget godt fra Morgen til Aften kunne sætte sit eget, sine Kammeraters og en hel Bydels Liv i Fare, uden at det forlanges, at han skal have noget som helst Kendskab til den Dont, han har at passe. Nu er Faren naturligvis størst i Bjerne, Maskinerne ere ogsaa størst her, og en Eksplosion under ugunstige Forhold her i Kjøbenhavn, hvor vi midt i Byens Hjerte desværre have ret talrige og overordentlige store Fabrikker, vil kunne medføre en Glendighed, som man i Almindelighed slet ikke gør sig nogen Forestilling om. Hvis man under Henhyn hertil vilde sige: for Landbrugets Bedkommende eller maaste allerbedst for saadanne Maskiner, som henhøre til 3die Klasse, med en Ildpaavirkningsflade af under 300 Fod, for saa vidt de ligge uden for Købstæderne, skal der ikke fordræs Duelighedsprøve af vedkommede Kedelpassere, vil jeg sige, at det var dog et betydeligt Fremskridt, og da der er saa megen Enstemmighed om, at det er en temmelig betydningsfuld Forholdsregel for Landbruget, vilde jeg for mit Bedkommende afviscere ved, at Reformen kun kom til at omfatte Industrien eller, om man vil, kun kom til at omfatte Industrien i de søllerige Bjer. Men noget forekommer mig bestemt bør gøres. For mit Bedkommende stiller